

Ismét barangoltunk Dél-Erdélyben

2019. április 15. és 18. között második alaklommal látogattunk el Dél-Erdélybe. A Zrínyi-Miklós Általános Iskola 45 diákja kísérőtanáraikkal a reggeli órákban indultak az iskola elől, és meg sem álltak (vagy csak egy-két alaklommal) Aradig. Első állomásunkon természetesen a vértanuk emléke előtt tisztelegtünk, és elhelyeztük koszorúnkat a szobornál. Innen indultunk tovább Máriaradnára. A kegytemplom nagysága és pompája mindenkit lenyűgözött. Vezetőnkől érdekes előadást kaptunk a zarándokhelyről és annak kultikus központjáról.

Kis csapatunk kissé fáradtan, de lelkesedését megőrizve folytatta útját Marosillye felé, ahol felkerestünk Bethlen Gábor fejdelem szülőházát. Néhány kiválasztott diák valóban visszarepülhetett a régmúltba, hiszen jelmezek felöltésével belebújhattak a történelmi alakok bőrébe.

A történelmet ötvöztük az irodalommal, így utaztunk Dévára. Néhányan nehezen kapaszkodtak fel a megszámlálhatatlan sok lépcsőn, míg feljutottak a várhoz, de megérte a fáradságot. A panoráma lenyűgöző volt. A lefelé vezető út már könnyebb volt, és vezérelt minket az a tudat, hogy este kipihenhetjük ezt a fárasztó napot. Csernakeresztúrra utaztunk vacsorázni és álomra hajtani a fejünket és okostelefonjainkat. A keresztúri csángó magyarok rendkívüli vendégszeretetéről most már nem csak hallomásból szerezhettünk tudomást, meg is tapasztalhattunk azt.

Az éjszakai pihentető alvás és a kiadós reggeli után újult erővel vágtunk neki a második napnak. A Téglás Gábor Elméleti Liceumba látogattunk Déván. Igazgató úr fogadott minket, aki mesélt nekünk az iskoláról, annak jelentőségéről az erdélyiek hagyományőrzésében és úgy általában a külhoniak magyarságtudatával kapcsolatban. Ezután komoly próbatétel következett: fiaink egy barátságos focimérkőzésen vettek részt, melyen bizonyították kitűnő labdaérzéküket. A sport adta mámoros hangulatban fogtuk karon ismét a történelmet, hogy időutazásunk újabb helyszínére, Vajdahunyadra eljuthassunk. A budapesti diákokat és tanárokat egyaránt lenyűgözte az eddig csak a Városligetből ismert vár eredetije. Innen indultunk tovább következő két éjszakánk szálláshelyére, az egykor még Sissit is rabul ejtő Herkulesfürdőre. Egy rövidebb séta után a fürdőváros körül megérkeztünk a panzióba. A szobabeosztás bonyodalmaival átvészelve, a vacsorát elfogyasztva fáradtan, de élményekben gazdagon kerültünk ágyba.

Harmadik napunk igazán izgalmasnak ígérkezett, hiszen elsőként Orsován felkerestük a Szent Korona emlékhelyet, majd a Kazán—szorosban motorcsónakkal szeltük a habokat, hogy még a nagy Decebal szobrát is lássuk. A motorcsónakban felvett ülő pozíciót hamar felváltottuk állóra, és elindultunk túrázni, de most már a szoros tetejére. Felidéztük Jókai Mór: Aranyember c. művét. Ezekkel az élményekkel tértünk vissza szálláshelyünkre, hogy még egyszer megpihenjünk a hátralévő kalandok és a hazaút előtt.

Utolsó nap a Bigéri vízesés felé vettük az irányt. Csodálatos látvány volt! A buszos utazás és a kanyargós utak azonban néhányunknak problémát okoztak. Enyhülést jelentett a Temesvár belvárosában tett séta, melynek végén mindenki boldogan fogyasztotta el a téren vásárolt lángos-szerű specialitást. Utolsó állomásunk Nagyszőlős volt, ahol Bartók Béla munkássága előtt tisztelegtünk.

Fáradtan érkeztünk meg a hosszú útról, örültünk szeretteink fogadásának, de a rengeteg élményre és a kinti magyarság kedvességére és hazaszeretetére gondolva valami igazán különleges érzés árasztott el bennünket. Remek út volt, remek emberekkel. Határtalanul jól éreztük magunkat!